

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320203760
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4320203760.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcu: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska ulica 71, Bratislava, IČO: 00 166 073, proti žalovanej: M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. nad O. XXX, zastúpená: JUDr. Stanislavom Jakubčíkom, advokátom, so sídlom Trenčianska 57, Bratislava, o zaplatenie 3 302,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 16C/38/2020-203 zo dňa 27. apríla 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku (I.) a vo výroku o nároku na náhradu trov konania (III.) **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd odvolanie žalovanej proti zamietajúcemu výroku (II.) **o d m i e t a .**

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 30.06.2020 domáhal voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3 302,79 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 3 302,79 eur od 20.08.2019 do zaplatenia. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaná sa v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra po sp. zn. 12C/106/2009 domáhala od žalobcu zaplatenia náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym postupom, z titulu vydania uznesenia o vznesení obvinenia a rozhodnutia o vzatí do väzby. O uplatnenom nároku bolo viackrát rozhodnuté. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 6Co/7/2016-620 zo dňa 31.01.2017 rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 12C/106/2009-530 zo dňa 15.10.2014 potvrdil ako vecne správny. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca dovolanie zo dňa 17.05.2017 a zároveň vzhľadom na právoplatne uloženú povinnosť, dňa 26.05.2017 uhradil žalovanej náhradu škody vo výške 3 302,79 eur. Následne o podanom dovolaní rozhodol Najvyšší súd SR uznesením, sp. zn. 3Cdo/198/2017 zo dňa 19.03.2018 tak, že rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. O veci opätovne rozhodol krajský súd, ktorý rozsudkom č. k. 6Co/83/2018-667 zo dňa 27.05.2019 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 12C/106/2009-530 zo dňa 15.10.2014 tak, že žalobu zamietol, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2019 a ktorý neskôr napadla dovolaním žalovaná. Keďže zamietajúci rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť, odpadol dôvod na základe, ktoré žalobca plnil žalovanej, a preto sa žalobca podanou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) vo výške 3 302,79 eur, pričom žalovanú na jeho vrátenie vyzval listom zo dňa 13.08.2019, ktorý bol žalovanej doručený dňa 19.08.2019. Úroky z

omeškania si žalobca uplatnil odo dňa 20.08.2019 (deň nasledujúci po doručení výzvy žalovanej) podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. vo výške 5 % zo sumy 3 302,79 eur od 20.08.2019 do zaplatenia.

2. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 302,79 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 302,79 eur od 19.09.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok) a žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok). Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 451 ods. 1, 2, § 456, § 100 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2, § 559, § 563, § 121 ods. 3, § 122 ods. 1, 2 a 3, § 517 ods. 1, 2 OZ, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1195 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 151, § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Poukázal na vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. V konaní nebolo sporné, že žalovanej bola zo strany žalobcu na základe rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn.: 12C/106/209 - 530 zo dňa 15.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 6Co/7/2016 - 620 zo dňa 31.01.2017, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.03.2017 a vykonateľnosť dňa 23.03.2017, uhradená dňa 26.05.2017 náhrada škody za trovy obhajoby vo výške 3 302,79 eura. Bolo tiež nesporné, že rozsudok Krajského súdu v Nitre bol uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 3 Cdo 198/2017 zo dňa 19.03.2018 zrušený, pričom Krajský súd v Nitre vo veci opätovne rozhodol rozsudkom sp. zn.: 6Co/83/2018 - 667 zo dňa 27.05.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol. Rozsudok Krajského súdu v Nitre nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2019. Právoplatnosťou tohto rozhodnutia tak odpadol právny dôvod plnenia, v dôsledku čoho došlo na strane žalovanej k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Keďže zo strany žalovanej bola vznesená námietka premlčania, súd prvej inštancie sa zaoberal posúdením jej dôvodnosti. V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon v § 107 Občianskeho zákonníka upravuje 2 - ročnú subjektívnu a 3 - ročnú objektívnu premlčaciu dobu, resp. 10 - ročnú objektívnu premlčaciu dobu, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s právnym názorom žalovanej, podľa ktorého k bezdôvodnému obohateniu na jej strane došlo dňom 26.05.2017, teda dňom, kedy jej bola vyplatená priznaná náhrada škody, keď žalobca podľa názoru súdu plnil to, čo mal na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Nitra sp. zn.: 12C/106/2009 - 530 zo dňa 15.10.2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 6Co/7/2016 - 620 zo dňa 31.01.2017 povinnosť plniť. V tejto súvislosti súd poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 3 Cdo 124/2002 zo dňa 01.11.2004. Súd prvej inštancie konštatoval, že k bezdôvodnému obohateniu žalovanej tak došlo až právoplatnosťou nového, rozsudok okresného súdu zmeňujúceho a žalobu zamietajúceho rozhodnutia. Až týmto novým rozsudkom skončilo konanie v časti o zaplatenie náhrady škody za trovy obhajoby a práve týmto rozhodnutím súdu o pôvodne uplatnenom nároku vydanom po zrušujúcom uznesení Najvyššieho súdu SR, odpadol právny dôvod, na základe ktorého bolo žalovanej plnené. Voči rozhodnutiu Krajského súdu v Nitre podala žalovaná dovolanie, ktoré však bolo odmietnuté, a preto je rozhodnutie Krajského súdu v Nitre dňom 18.07.2019 záväzné a nezmeniteľné. Odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia tak žalobcovi začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá by tak uplynula dňa 18.07.2022.

4. V súvislosti s posúdením začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby bolo potrebné zistiť, kedy sa žalobca dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Súd prvej inštancie nestotožnil s názorom žalovanej, že k začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby došlo dňom 26.05.2017, teda dňom, kedy žalobca náhradu škody žalovanej zaplatil. Až právoplatnosťou rozhodnutia krajského súdu, ktorým rozsudok okresného súdu zmenil a žalobu žalovanej zamietol, teda až keď toto rozhodnutie nadobudlo záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť, bolo možné zo strany žalobcu podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia, a práve týmto dňom mu tak začala plynúť aj dvojročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá by uplynula dňa 18.07.2021. Vzhľadom k tomu, že žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná dňa 30.06.2020, teda pred uplynutím objektívnej a subjektívnej premlčacej doby, dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovanou vznesená námietka premlčania nie je dôvodná, a preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 3.302,79 eura. V tejto súvislosti ešte poukázal na tú skutočnosť, že dňa 27.03.2020 nadobudol účinnosť Zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii, pričom podľa čl. 1, § 1 písm. a) predmetného zákona, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím

ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú. Premlčacia doba tak 35 dní neplynula. Dňa 19.01.2021 bol predmetný zákon doplnený o § 8, písm. a), podľa ktorého lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú. Premlčacia doba tak opäť 41 dní neplynula. Ani bez aplikácie týchto ustanovení však nemožno konštatovať nič iné, než že žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia bola uplatnená včas.

5. Žalobca v konaní preukázal, že žalovanú vyzval na vydanie bezdôvodného obohatenia listom zo dňa 13.08.2019, ktorú výzvu si žalovaná prevzala dňa 19.08.2019, pričom jej poskytol 30 dňovú lehotu na dobrovoľné splnenie záväzku, ktorá s poukazom na § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 18.09.2019. Pretože žalovaná nesplnila svoj záväzok riadne a včas, dostala sa podľa prvej vety § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dňom 19.09.2019 do omeškania, v dôsledku čoho má žalobca právo požadovať od žalovanej popri plnení aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. S poukazom na § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. žalobca mal nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.302,79 eura od 19.09.2019 do zaplatenia a vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania tak súd žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu, priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keď čiastočný neúspech žalobcu predstavoval len nepatrnú časť uplatneného príslušenstva.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla napadnúť rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP. Odvolaním namietala, že súd prvej inštancie odmietol vykonať dôkazy, ktoré mali preukazovať tvrdenia, uvádzané žalovanou. Bez vykonania navrhnutých dôkazov však súd nemal ani možnosť posúdiť, či jeho rozhodnutie bude len mechanická aplikácia zákona. Bola toho názoru, že s prihliadnutím na skutkové okolnosti uvádzané žalovanou, súd prvej inštancie mal a mohol vypočítať žalovanú a vykonať dôkaz obsahom spisu Okresného súdu Nitra sp. zn.: 12C/106/2009. Namietala, že súd nemôže rozhodnúť bez vykonania navrhnutých dôkazov a prihliadnutia na vyšší princíp spravodlivosti, ktorému je v každom súdnom konaní potrebné „podriaďiť“ rozhodovanie vo veci samej. Tiež namietala, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s tvrdeniami, na ktoré poukazovala žalovaná a ktoré súd prvej inštancie nedokazoval a ani nevyhodnocoval. V odsekoch 10-26 a 38-40 rozsudku, súd prvej inštancie cituje zákonné ustanovenia z ktorých vychádzal pri právnom posúdení veci. Pri posudzovaní bezdôvodného obohatenia a jeho vydania je podľa žalovanej potrebné skúmať a prihliadať aj na dobromyseľnosť. Žalovaná poukázala na to, že sumu vo výške 3 302,79 eura nezískala úmyselným porušením zákona, ale dobromyseľne od žalobkyne ako kompenzáciu skutočne zaplatených a v konaní pred Okresným súdom Nitra preukázaných trov právneho zastúpenia v rámci nezákonného trestného stíhania. Z tohto pohľadu je podľa žalovanej výrok súdu prvého stupňa o tom, že musí žalobkyňu uhradiť a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 19.09. 2019 nesprávny a rozhodne nespravodlivý.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok obsahuje vyčerpávajúce odôvodnenie tak vo vzťahu k súdom zistenému skutkovému stavu, ako aj vo vzťahu k právnemu posúdeniu tohto stavu súdom, vedúcemu súd prvej inštancie k svojmu rozhodnutiu, a nemožno ho považovať za nepreskúmateľný či nedostatočne odôvodnený. Poukázal na to, že existencia právneho dôvodu na plnenie, ktorý odpadol, je splnená rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.05.2019, č. k. 6Co/83/2018-667, ktorým bola žaloba žalovanej v časti uplatnenej a už uhradenej náhrady škody pozostávajúcej z trov obhajoby vo výške 3 302,79 eur zamietnutá. Uvedené je navyše umocnené uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.05.2021, sp. zn. 1Cdo/74/2021, ktorým bolo odmietnuté dovolanie žalovanej, čo svedčí o nezmeniteľnosti a nezvratiteľnosti záveru Krajského súdu v Nitre. Z uvedeného je teda jednoznačne zrejmé, že žalovaná už nemá na držbu predmetných finančných prostriedkov akýkoľvek právny, či morálny dôvod. Výsluch žalovanej aj naďalej považuje za neúčelný a nevhodný, nakoľko by neprispel k objasneniu veci a predstavoval by iba neúčelné predlžovanie konania spojené s nárastom trov, čo napokon aj konštatoval súd prvej inštancie v bode 36. odvodnenia svojho rozsudku. Súd v tomto bode svojho rozhodnutia jasne a zreteľne odôvodnil, prečo nevykonal žalovanou navrhnuté dôkazy. Podľa názoru žalobkyne uvedené tvrdenia žalovanej nie sú spôsobilé založiť dôvodnosť odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) CSP. V závere svojho odvolania ešte žalovaná na podporu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h), okrem požiadavky

skúmania dobromyseľnosti, k čomu sa už žalobkyňa vyjadrila vyššie, uvádza: „(...) súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s tvrdeniami, na ktoré poukazovala žalovaná a ktoré súd prvej inštancie nedokazoval a ani nevyhodnocoval.“, no bez špecifikácie toho, o aké konkrétne tvrdenia má ísť, ako aj bez toho, prečo nevysporiadanie sa s nimi spôsobilo nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Napokon zdôraznil, že žalovaná dňa 16.05.2022, t. z. pred podaním odvolania, žalobkyni uhradila napadnutým rozsudkom priznanú istinu, čím v tejto časti akceptovala povinnosť uloženú jej napadnutým rozsudkom. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovanej, podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené, a preto napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku (I.) a vo výroku o nároku na náhradu trov konania (III.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Odvolanie žalovanej proti zamietajúcemu výroku (II.) bolo podľa § 386 písm. b) CSP potrebné odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalovanou, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Žalovaná v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie odmietol vykonať dôkazy navrhované žalovanou (výsluch žalovanej a vykonať dôkaz obsahom spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 12C/106/2009), ktoré mali preukazovať tvrdenia uvádzané žalovanou. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie pri posudzovaní bezdôvodného obohatenia a jeho vydania neskúmal dobromyseľnosť podľa § 458 OZ. Poukázala na to, že žalovanú sumu 3 302,79 eur nezískala úmyselným porušením zákona, ale dobromyseľne od žalobcu ako kompenzáciu skutočne zaplatených a v konaní pred Okresným súdom Nitra preukázaných trov právneho zastúpenia. Z uvedeného pohľadu bol podľa nej výrok, že musí uhradiť úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 19.09.2019 nesprávny a nespravodlivý.

13. Keďže odvolací súd dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad.

14. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie dodáva, že dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou. Civilný sporový poriadok zvyšuje procesnú zodpovednosť strán v dokazovaní a obmedzuje aktivitu súdu pri navrhovaní, a teda aj vykonávaní dôkazov. Dokazovanie v sporovom konaní je upravené v § 185 a nasl. S dokazovaním však imanentne súvisia aj povinnosti, ktoré musia strany splniť ešte predtým, ako súd začne dokazovať, a to je povinnosť strán tvrdiť a navrhovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Civilný sporový poriadok dáva súdu oprávnenie požadovať doplňujúce informácie a ukladanie povinností stranám za účelom zistenia týchto informácií. Ide o nástroje, ktoré majú súdu zabezpečiť dostatočné, určité a zrozumiteľné a najmä včasné informácie o skutkovom stave, t. j. „kvalitný podklad“ pre dokazovanie. Súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde (§ 185 ods. 1). Súd musí dbať na to, aby nevyhlúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený účastníkom, ak tento skutkový poznatok nebude preukazovať iným

dôkazom. Ak by súd vylúčil z dokazovania dôkazy, ktorým bolo možné preukázať rozhodujúcu skutočnosť, zakladá to odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd musí mať vždy vyriešenú otázku, na preukázanie ktorej skutočnosti vykonáva ten-ktorý dôkaz. Súd oboznámi účastníkov s tým, ktoré dôkazy bude vykonávať a ktoré nie, po prednesoch účastníkov a po oznámení výsledkov z prípravy pojednávania (§ 171 ods. 1, § 181 ods. 2). Keďže účastník môže navrhovať dôkazy aj v priebehu konania, súd rozhoduje o tom, či navrhnutý dôkaz vykoná aj priebežne počas konania. Ak sa rozhodne navrhnutý dôkaz nevykonať, musí to zdôvodniť v odôvodnení svojho rozhodnutia (§ 220 ods. 2). Spravidla pôjde o dôkazy, ktoré nemôžu smerovať k preukázaniu spornej skutočnosti preto, lebo tú skutočnosť možno preukázať iným dôkazom (sudca vyberá, ktorý z viacerých možných je vhodný, pričom vždy prihliada na hospodárnosť) alebo sa týkajú skutočností nerozhodných a právne bezvýznamných a tiež také, ktoré účastníci navrhli s úmyslom predĺžiť súdne konanie (skutočnosť, ktorú majú preukázať, už bola preukázaná, resp. je vôbec otázne, ktorú skutočnosť má dôkaz preukazovať). Súd hodnotí všetky vykonané dôkazy, ako aj skutkové prednesy strán, či iné procesné úkony podľa svojej voľnej úvahy, ktoré limity sú jedine ústavnoprávne. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je imanentnou súčasťou práva na spravodlivý proces, je preto žiaduce a nevyhnutné, aby princíp voľného hodnotenia dôkazov nebol zamieňaný s arbitrárnosťou rozhodnutia súdu o konkrétnom procesnom nároku.

15. V danej veci súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaná vzniesla námietku premlčania, a preto sa súd prvej inštancie zaoberal jej dôvodnosťou. Súd prvej inštancie skonštatoval, že vzhľadom k tomu, že žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná dňa 30.06.2020, teda pred uplynutím objektívnej a subjektívnej premlčacej doby, dospel k záveru, že námietka premlčania žalovanej nie je dôvodná, a preto žalobe vyhovel. Žalovaná tvrdila, že ňou navrhované dôkazy mali preukázať jej tvrdenia a bez nich súd prvej inštancie nemohol rozhodnúť. Žalovaná však neuviedla, aké konkrétne tvrdenia mali navrhované dôkazy preukázať a v čom skutkové a právne závery súdu prvej inštancie neboli správne. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, pretože mal na základe vykonaného dokazovania preukázaný vznik bezdôvodného obohatenia a nepremlčanie žalovaného nároku. Žalovaná odvolaním tento záver súdu prvej inštancie ničím nevyvrátila a ani neuviedla, ako by mohlo vykonanie ňou navrhovaných dôkazov ovplyvniť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňou navrhované vykonanie dôkazov smerovalo k preukázaniu skutočnosti pre toto konanie právne bezvýznamných.

16. Ďalej žalovaná namietala, že sumu vo výške 3 302,79 eur nezískala úmyselným porušením zákona, ale dobromyseľne, a preto je podľa nej nespravodlivé, že bola zaviazaná zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 302,79 eur od 19.09.2019. Súd prvej inštancie stanovil počiatok omeškania žalovanej v súlade s § 563 OZ, pretože splatnosť vydania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je daná, a preto je dlžník v omeškaní, deň nasledujúci po dni, kedy veriteľ požiadal dlžníka o plnenie. Žalovanej bola výzva na plnenie doručená dňa 19.08.2019, pričom jej veriteľom bola poskytnutá 30 dňová lehota na dobrovoľné plnenie, ktorá jej uplynula dňa 18.09.2019. Odvolací súd dáva do pozornosti, že dôvod na plnenie na základe, ktorého žalobca plnil žalovanej, odpadol po tom ako bola žaloba v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 3 302,79 eur zamietnutá rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.05.2019 sp. zn. 6Co/83/2018-667, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2019. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, žalovaná musela mať vedomosť, že v čase, keď jej bola doručená výzva žalovanej na zaplatenie (resp. na vydanie bezdôvodného obohatenia), nemá nárok na zaplatenie náhrady škody vo výške 3 302,79 eur a aj napriek tomu žalobcovi peniaze nevrátila a naďalej ich zadržovala. Z uvedeného dôvodu, potom odvolací súd nevzhladol žalovanú ako dobromyseľnú od momentu rozhodnutia odvolacieho súdu o zamietnutí žaloby na náhradu škody a rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vyhodnotil ako správne a spravodlivé

17. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správny právny záver, preto považoval odvolanie žalovanej za neopodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku (I.) spolu s výrokom o náhrade trov konania (III.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Odvolací súd dospel tiež k záveru, že odvolanie žalovanej proti zamietajúcemu výroku (II.) podľa § 386 písm. b) CSP je potrebné odmietnuť z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou.

19. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

20. Podľa § 386 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

21. Civilný sporový poriadok výslovne obmedzuje právo strany podať odvolanie (doteraz obmedzenie vyplývalo len z judikatúry). Obmedzenie spočíva v tom, že právo podať odvolanie priznáva strane len v tom prípade, ak bolo rozhodnutie vydané v jej neprospech. Ak odvolanie podá strana, v neprospech ktorej nebolo vydané rozhodnutie, je povinnosťou odvolacieho súdu odmietnuť odvolanie v zmysle § 386 písm. b), pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

22. V danej veci odvolanie žalovanej smerovalo aj proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola časť žalovaného nároku zamietnutá (II. výrok), teda rozhodnutie bolo v tejto časti vydané v prospech žalovanej, a preto podľa § 359 CSP a contrario, nebola oprávnenou osobou na podanie odvolania proti tomuto výroku.

23. Z uvedených dôvodov odvolací súd odmietol odvolanie žalovanej § 386 písm. b), pretože bolo podané neoprávnenou osobou, na základe čoho sa nemohol ďalej zaoberať dôvodmi odvolania a vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia v zamietajúcej časti.

24. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie .

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).